

Olen Pätsu-aegne. Siis oli elu eriti ilus. Olin viiene, kuid mäletan, et üle tänava poest sai osta Piilupardi kommi – ühe sendi eest kaks tükki. Sõja ajal oli ka tore, kui teine klass poole pealt pooleli jäi. Olime maapaos sugulaste juures, kus linnapoisina oli huvitav, kui kevadel lumi sulas ja ojad vulisesid.

Mäletan ka lahingut, pauke ja kuulide vilinat, kui öösel kartulikeldrisse varju jooksimet. Hommikul istus väsinud Vene ohvitser keldri ees, revolver käes ja käsi verise lapiga seotud. Rääkis isaga, küsis ja sai lehmakette. Nad taganesid siis.

Saksa ajal pandi talusse kostile kaks Saksa sõdurit kahe hobusega. Possu oli Teises maailmasõjas arvestatav veoloom. Mõnused mehed olid, nikerdasid lastele puidust asju. Stalini aeg oli tore sest ajast peale, kui ta suri. Isa tuli Siberist tagasi, kus ta oli kuus aastat kibedaid päevi näinud. Nõukogude võim oli seejärel nii lahke, et rehabiliteeris ta täielikult – ta polnudki süüdi. Ometi oli talle mõistetud 25 + 5 «isamaa reetmise» eest.

Kui nelja mehe kirja isemajandavast Eestist Tallinnas inseneride majas arutati, nägin säravaid silmi. Kui majandus on oma kätes, on lootust ka riiki hallata. Laulev revolutsioon kõlas küll uhkelt, aga oli ikka vaid kohalik protsess. Balti kett kostis juba välja. Nüüd tagantjärele mõeldes on imepärane, kui võrd tasakaalukalt ajas Rahvarinne asju siin ja meie mehed Endel Lippmaa, Enn Tõugu jt Moskvas.

Kuivõrd noateral oli see Eesti riigi väljakuulutamise. Olin sel õhtul Vabaduse väljakul, kui Savisaar, Treier jt kõnelesid, et on aeg. Maruisamaalased, põrsakari, kartsid kõrvale jääda ja punnised vastu nii sellele, et linnapea Harry Lumi Pika Hermannitorni Eesti lipu heiskas kui ka oma riigi väljakuulutamisele. Vahepeal lausa kelamlased liidus enamlastega. No viimasel hetkel läks õnneks.

Siis tuli erastamise ja ärastamise aeg. Kalinini Elektrotehnikatehas, kus oli 3000 töötajat ja sain oma esimese insenerikarastuse, läks hingusele, kui Vene turg kadus ja polnud konkurentsi võimet läänega. Sai Telliskivi loomelinnakuks, mis on ka kena koht. Aeg näitas üllatuslikult, kes erastajaist said hakkama, kes põlesid läbi ja surid ära, kes näitas üles talenti ärimeheks hakkamises.

Koolivenna poeg oli äpu ka naisevõtmises. Tõi naise isa-ema kahetoalisse korterisse, ja isa-ema pidid kapi taha kolima. Nüüd on mees Eesti rikkamaid ärimehi, kellele mõnekümne miljoni kaotamine ärithinguis Uk-

TIIT KURESILMA

tõsisamaalane

Pidupäeva puhul pöritasin muidugi Lätti, tõin sealt kasti viina, kilu ja leiba. Tegin külale välja. Eestis on hea elada!

Mõeldes meie kallile Eesti riigile

Ohtuleht 04.03.2017

rainas on vaid kord kõhida. Muidugi on ta isale-emale ammu uue maja ehitanud.

Eestiaegsena on mul nadi kuulda, miks ikka 40ndal pauku ei tehtud. Situatsioon oli üks kahesaja vastu, kui miljoneid arvestada. Situatsioon oli eriti s**t veel seetõttu, et abi polnud oodata, ja sõbrad Jossif ja Adolf olid üle meie peade ju kokku leppinud, kes ja kus. Oleks pauku tehtud, meid polekski. Loodame, et kallis president oma naiselikus tujukuses Pätsi suhtes öeldut muudab, kui ta asja sügavamalt uurib. Ta ju tark inimene. Näe, kirikuski hakkas nüüd käima.

Päts aga oli esimene mees Eesti riigi rajamises. Nii nagu Eesti taasiseseisvumise võtmekujudeks olid head vanad kommand Savisaar, Rüütel ja Jeltsin. Ei loe see, kui mõni neist veel kinni pannakse. Nad tegid oma asja ära ja see läheb ajaloo annalidesse, kui vähegi õiged mehed kirjutavad.

Mul on raske kõndida, kuid rooli taga tunnen, et olen 38, mitte 83. Pidupäeva puhul pöritasin muidugi Lätti, tõin sealt kasti viina, kilu ja leiba. Tegin külale välja. Eestis on hea elada!